

Notat om delegeret forordning til Folketingets Europaudvalg

Dato
22. februar 2021

Europa-Kommissionens delegerede forordning C(2020) 7549, der ændrer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1122 vedr. funktionen af EU-registeret inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/841 om medtagelse af drivhusgasemissioner og -optag fra arealanvendelse, ændret arealanvendelse og skovbrug

1. Resumé

Med hjemmel i LULUCF-forordningen (EU) 2018/841 har Kommissionen den 6. november 2020 udstedt en delegeret forordning, der udspecificerer reglerne for funktionen af et EU-register, der skal muliggøre opgørelse af regnskabsførte drivhusgasudledninger og -optag under LULUCF-forordningen. Forordningen skal bl.a. sikre en korrekt bogføring af transaktioner iht. LULUCF-forordningens fleksibilitetsmekanismer i artikel 11, 12 og 13.

Den delegerede forordning forventes ikke i sig selv at få lovgivningsmæssige eller økonomiske konsekvenser for Danmark. På baggrund af en indsigelse fra Finland har Rådets Juridiske Tjeneste (RJT) vurderet, at Kommissionen, ved at specificere anvendelsesområdet for en specifik finsk fleksibilitetsmekanisme, går ud over sine delegerede beføjelser.

På baggrund af RJT's vurdering støtter regeringen, at Rådet gør indsigelse mod udstedelsen af den delegerede forordning, og vil 8 dage fra oversendelsen af nærværende notat lægge dette til grund. Regeringen lægger således til grund, at hensynet til, at Kommissionen ved udstedelsen af delegerede retsakter ikke overskrider sine delegerede beføjelser, er det væsentligste i nærværende sag. Samtidig understreger regeringen, at man ikke ønsker den udvidede fortolkning af den finske særregel, ifølge hvilken den udvidede fleksibilitet skal kunne anvendes til at kompensere for nettoemissioner fra samtlige arealkategorier.

Regeringen arbejder for, at der i den kommende revision af LULUCF-forordningen skabes bedre klarhed om regnskabsreglerne for således at styrke reguleringens miljømæssige integritet. Regeringen lægger vægt på, at LULUCF-forordningens bestemmelser ikke bør kunne fortolkes på en måde, som udvander medlemsstaternes forpligtelser og dermed EU's klimaambitioner.

2. Baggrund

LULUCF-forordningen (EU) 2018/841 blev vedtaget i 2018 og specificerer for første gang en forpligtelse i LULUCF-sektoren som en del af EU's overordnede klimamålsætninger. LULUCF-sektoren omfatter emissioner og optag fra jorder, skove og anden arealanvendelse.

I 2019 udstedte Kommissionen en delegeret forordning (EU) 2019/1122, der fastlægger driften af et EU-register, der skal muliggøre opgørelse af regnskabsførte udledninger og optag under LULUCF-forordningen.

Kommissionen har den 6. november 2020 udstedt en delegeret forordning, der yderligere udspecificerer reglerne for funktionen af EU-registeret, og som skal sikre en korrekt bogføring af transaktioner iht. forordningens fleksibilitetsmekanismer i artikel 11, 12 og 13.

LULUCF-forordningen

Medlemslandene skal iht. den såkaldte "no-debit"-regel sikre, at de samlede emissioner ikke overstiger det samlede optag henover alle arealkategorier indeholdt i forordningens artikel 2. Det er tilladt medlemslandene at opfylde deres forpligtelse ved brug af forskellige fleksibilitetsmekanismer indeholdt i forordningen og i forordning (EU) 2018/842 om byrdefordeling, der opstiller rammerne for, hvordan reduktionerne fordeles sig mellem medlemslandene fra de ikke-kvotebelagte sektorer.

Medlemslandene har mulighed for at balancere emissioner i én arealkategori med optag i en anden arealkategori eller ved at købe ekstra optag fra andre medlemslande. Alternativt er der også en fleksibilitetsmekanisme ift. emissionstildelinger i byrdefordelingsaftalen, som medlemslandene kan anvende. Dertil kan et medlemsland, der har 'debits' i arealkategorien for forvaltede skove, anvende fleksibilitetsmekanismen for forvaltede skove under forudsætning af, at visse kriterier er mødt. Overskydende optag kan bruges til målopfyldelse i byrdefordelingsaftalen eller gemmes mellem forpligtelsesperioder.

Finsk indsigtelse

Finland har en landespecifik fleksibilitetsmekanisme i LULUCF-forordningen med henvisning til landets store skovareal. Særreglen giver Finland adgang til at kompensere for eventuelle nettoemissioner på 10 mio. ton CO_{2e} ud over den adgang til compensation, der tilkommer hver medlemsstat jf. forordningens annekks VII.

Kommissionen har i den delegerede forordning fortolket den finske særregel i LULUCF-forordningens artikel 13(4) således, at Finland alene kan anvende den særlige finske fleksibilitet til at kompensere for regnskabsførte nettoemissioner (debits) fra arealkategorien 'forvaltede skove'. Finland mener, at fleksibiliteten skal kunne anvendes til at kompensere for nettoemissioner fra samtlige arealkategorier i forordningens artikel 2, herunder for i) nyplantede arealer (skovrejsning), ii) ryddede arealer

(afskovning), iii) forvaltede dyrkede arealer, iv) forvaltede græsarealer og v) forvaltede skovarealer samt for vi) forvaltede vådområder¹. Derfor opfordrede Finland i december 2020 Rådet til at gøre indsigelse mod den delegerede forordning og anmodede om forlængelse af indsigelsesperioden.

Rådets Juridiske Tjeneste (RJT) har på foranledning af Finland delt sin juridiske vurdering med medlemslandene den 5. februar 2021, hvor RJT erklærer sig enig i Finlands fortolkning, og dertil konkluderer, at Kommissionen med vedtagelsen af den delegerede forordning overskrider sine delegerede beføjelser.

Efter fristudsættelse for indsigelse fra Rådet og Europa-Parlamentet er indsigelsesfristen den 7. marts 2021.

3. Formål og indhold

Formålet med den delegerede forordning er at udspecificere reglerne for funktionen af EU-registeret, der skal muliggøre opgørelse af regnskabsførte udledninger og optag under LULUCF-forordningen. Den skal desuden sikre en korrekt bogføring af transaktioner iht. LULUCF-forordningens fleksibilitetsmekanismer i artikel 11, 12 og 13. Dertil skal EU-registeret sikre sammenhæng med LULUCF-forordningens forpligtelser.

Den delegerede forordning udbygger forordning (EU) 2019/1122 om driften af EU-registeret. Forordningen udbygger bl.a. de bestemmelser, der beskriver sammenhæng med andre systemer for handel med kvoter for drivhusgasemissioner. Dertil specificerer forordningen reglerne, der skal sikre en akkurat regnskabsføring for transaktioner, der relaterer sig til fleksibilitetsmekanismerne i LULUCF-forordningens artikel 11 til 13 med den nye forordning.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Den delegerede forordning træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra, at de har modtaget meddelelse herom. Som følge af udsættelse løber indsigelsesfristen frem til d. 7. marts 2021.

På et møde d. 27. januar 2021 besluttede Europa-Parlamentets Udvalg om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed at indstille, at Europa-Parlamentet ikke gør indsigelse mod den delegerede forordning.

¹ Forvaltede vådområder indgår ikke som obligatorisk post i medlemsstaters LULUCF-regnskab før LULUCF-forordningens anden forpligtelsesperiode 2026-2030.

5. Nærhedsprincippet

Der er tale om en delegeret forordning med henblik på at supplere den allerede vedtagne registerforordning (EU) 2019/1122. Det er derfor regeringens overordnede vurdering, at det følger heraf, at den delegerede forordning er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Lov nr. 965 af 26/06/20 (Lov om klima) omfatter Danmarks samlede drivhusgasudledninger, herunder kulstofoptag/-emissioner fra jord og skov (LULUCF-sektoren), jf. kapitel 3.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Den delegerede forordning vil ved vedtagelse være direkte gældende i dansk ret. Det vurderes ikke, at den vil have yderligere lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Den delegerede forordning forventes ikke at få hverken erhvervsøkonomiske, samfundsøkonomiske eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

Forordningen vurderes ikke i sig selv at have klima- eller miljømæssige konsekvenser for Danmark.

Forordningen skønnes ikke at berøre beskyttelsesniveauet i Danmark.

8. Høring

Den delegerede forordning har ikke været sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Det forventes, at en række medlemslande på baggrund af RJT's vurdering vil støtte en indsigelse mod den delegerede forordning. Det er endnu uvist, om der er et kvalificeret flertal, der støtter en indsigelse, og dermed, om Rådet gør indsigelse mod den delegerede forordning.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter, at Rådet gør indsigelse mod udstedelsen af den delegerede forordning. Indsigelsen støttes på baggrund af RJT's vurdering af, at Kommissionen har overskredet sine delegerede beføjelser. Regeringen lægger således til grund, at hensynet til, at Kommissionen ved udstedelsen af delegerede retsakter ikke overskrider sine delegerede beføjelser, er det væsentligste i nærværende sag.

Samtidig understreger regeringen, at man ikke ønsker den udvidede fortolkning af den finske særregel i artikel 13(4), ifølge hvilken den udvidede fleksibilitet skal kunne anvendes til at kompensere for nettoemissioner fra samtlige arealkategorier. På baggrund af forhandlingerne bag LULUCF-forordningen er det regeringens opfattelse, at

intentionen med artikel 13(4) er at give mulighed for yderligere kompensation for nettoemissioner alene fra arealkategorien forvaltet skov.

Regeringen arbejder for, at der i den kommende revision af LULUCF-forordningen skabes bedre klarhed om regnskabsreglerne for således at styrke reguleringens miljømæssige integritet. Regeringen lægger vægt på, at LULUCF-forordningens bestemmelser ikke bør kunne fortolkes på en måde, som udvander medlemsstaternes forpligtelser og dermed EU's klimaambitioner.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.